

A német szabályozás által előírt visszafizetési kötelezettség a teljes körű adókötelezettség megszűnése esetén elsősorban külföldieket érint. Sokkal magasabb ugyanis az aktív kereső koruk után hazájukba visszatérő külföldieknek a száma, mint azoké a németeké, akik nyugdíjasként külföldre költöznek. Ezenkívül a visszafizetési kötelezettség visszatartja az érintetteket attól, hogy lakóhelyüket egy másik tagállam területére helyezték át. Ráadásul a kérdéses szabályozás a migráns munkavállalók esetében a belföldi munkavállalóhoz képest kezdettől fogva csökkentheti a pótlék értékét, és ezáltal leplezett hátrányos megkülönböztetést okozhat már a kedvezmény nyújtásának szintjén. Ez olyan eseteket érinthet, amikor a migráns munkavállaló, a visszafizetést elkerülendő, eleve nem is kérelmezi a pótlékot. Nem látható, milyen okokkal lenne ez igazolható. Ami az adórendszer koherenciáját illeti, az a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények által már biztosított. A teljes körű adókötelezettség megszűnésekor keletkező visszafizetési kötelezettség tehát szintén állampolgárság alapján történő rejtett hátrányos megkülönböztetést jelent, és az EK 39. cikkbe, az 1612/68 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésébe, valamint az EK 12. és EK 18. cikkbe ütközik.

(¹) HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.

2007. június 6-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-270/07. sz. ügy)

(2007/C 199/31)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: F. Erlbacher és A. Szymkowska meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel Schleswig-Holstein land a húshigiéniára és a szárnyashúsról vonatkozó jogot érintő V végrehajtási törvényének 4. §-át nem igazította a 85/73 irányelv (¹) 1. cikkéhez, 5. cikkének (3) és (4) bekezdéséhez, valamint 2007. január 1-jétől a 882/2004 rendelet (²) 27. cikkének (2), (4) és (10) bekezdéséhez, nem teljesítette, illetve továbbra sem teljesíti az e rendelkezésekből eredő kötelezettségeit;

- kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 85/73/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok biztosítják egy olyan díj beszedését, amely fedezi a különböző irányelvek értelmében a húsról vonatkozó egészségügyi vizsgálatoknak és ellenőrzéseknek a költségeit. Az említett, a tagállamok állami, regionális vagy helyi hatóságai által a vizsgálatok és ellenőrzések után beszedett valamennyi más illeték vagy díj helyébe lépő közösségi díj kiszámításának és beszedésének részletes szabályait az irányelv mellékletei határozzák meg. Az említett irányelv 5. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a közösségi díjat úgy kell megállapítani, hogy fedezze azokat a költségeket, amelyeket az illetékes hatóságoknak az ellenőrzések és vizsgálatok tekintetében viselniük kell. E cikk (3) bekezdése szerint a tagállamok magasabb összeget is megállapíthatnak, amennyiben a teljes beszedett összeg a vizsgálat tényleges költségeit nem haladja meg. A C-284/00. és C-288/00. sz. Stratmann és társai egyesített ügyekben a Bíróság már megállapította, hogy a 85/73 és a 64/433 irányelv szövegéből és céljából az következik, hogy a bakteriológiai vizsgálatok költségeit a közösségi díj fedezi. Azzal, hogy a 882/2004 irányelv 2007. január 1-jei hatállyal a 85/73 irányelv helyébe lépett, a jogi helyzet lényegében nem változott.

A Bizottságnak az az álláspontja, hogy Schleswig-Holstein land végrehajtási törvényének a szabályai, amelyek a hús vizsgálatára kiszabott átalánydíjon felül a bakteriológiai vizsgálatokra vonatkozóan további díjat írnak elő, ellentétes a közösségi jognak az említett rendelkezéseivel, és nem veszik figyelembe azt az értelmezést, amit a Bíróság a Stratmann és társai ítéletben e rendelkezésre vonatkozóan alkalmazott.

Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a bakteriológiai vizsgálatok a 854/2004 rendelet értelmében a vizsgálatok és a higiéniai ellenőrzések közé tartoznak, melyeknek költségeit a közösségi díjnak kell fedeznie. Igaz ugyan, hogy a tagállamok a 85/73 irányelv mellékletében meghatározottól magasabb díjat állapíthatnak meg, amennyiben a teljes kiszabott díj a vizsgálat tényleges költségeit nem haladja meg, a tagállam által elhatározott minden növelést azonban önmagában kell az átalányösszegre vonatkoztatni. A közösségi díjat meghaladó külön díjnak az összes ténylegesen keletkezett költséget fedeznie kell. A magasabb költségek esetére nem lehet hivatkozni a belső jog olyan rendelkezését illetően, amely előírja az átalánydíjon túlmenően a bakteriológiai vizsgálatok költségeinek számlázását. Ez ugyanis nem minősül a közösségi díj átalányösszege általános emelésének, mely díjba a teljes ténylegesen keletkezett költség beletartozik.

A Schleswig-Holstein land végrehajtási törvényének a jelen előírásához hasonló rendelkezés a releváns közösségi jogi rendelkezések gyakorlati érvényesülésével is ellentétes. A friss hús vizsgálatának és higiéniai ellenőrzésének területén ugyanis épp ezen harmonizált rendelkezések útján lehet kiküszöbölni a verseny torzulását, amely a tagállamok között az ezen a területen fennálló különbözőségek miatt várható. A Bíróság is azt az álláspontot képviselte, hogy ezt a célt veszélyeztetné, ha meghatározott, a közösségi jog által előírt vizsgálatok nem az ily módon

harmonizált közösségi finanszírozási rendszer keretébe tartoznának, hanem azokra külön nemzeti díjakat lehetne kiszabni.

⁽¹⁾ HL L 32., 14. o.

⁽²⁾ HL L 165., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 3. fejezet, 45. kötet, 200. o.

2007. június 8-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-275/07. sz. ügy)

(2007/C 199/32)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Wilms és M. Velardo meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság

– mivel megtagadta, hogy a Bizottságnak a vámok késedelmes könyvelése okán keletkezett 847,06 euró összegű késedelmi kamatot fizessen, és mivel nemzeti rendelkezéseit a közösségi tranzitügyletből eredő, teljes garancia által fedezett és nem vitatott vámügyletek könyvelésére vonatkozóan nem igazította a közösségi jogszabályokhoz; és

– mivel megtagadta, hogy a Bizottságnak 3 322 euró összegű, azon okból keletkezett késedelmi kamatot fizessen, hogy nem került betartásra a közösségi szabályozás által a TIR-egyezmény értelmében vett tranzitügyletek területén a vámoknak az „A” könyvelésbe történő könyvelésére előírt határidő,

nem teljesítette a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendeletből ⁽¹⁾, különösen ennek 6. cikke (2) bekezdése a) pontjából eredő, illetve az e rendeletnek 2000. május 31-i hatállyal helyébe lépő, a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendeletből ⁽²⁾, különösen ennek 6. cikke (3) bekezdése a) pontjából eredő kötelezettségeit,

– kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság az Olasz Köztársaság két határozatát kifogásolja. Az első lényege, hogy e tagállam megtagadta, hogy a Bizottságnak a vámok késedelmes könyvelése okán keletkezett 847,06 euró összegű késedelmi kamatot fizessen, és nemzeti rendelkezéseit a közösségi tranzitügyletből eredő, teljes garancia által fedezett és nem vitatott vámügyletek könyvelésére vonatkozóan nem igazította a közösségi jogszabályokhoz. A második lényege, hogy e tagállam megtagadta, hogy a Bizottságnak 3 322 euró összegű, azon okból keletkezett késedelmi kamatot fizessen, hogy nem került betartásra a közösségi szabályozás által a TIR-egyezmény értelmében vett tranzitügyletek területén a vámoknak az „A” könyvelésbe történő könyvelésére előírt határidő.

Keresetének alátámasztására a felperes arra hivatkozik, hogy az Olasz Köztársaság, azon túl, hogy megsértette az 1552/89 rendelet 8. és 11. cikkeit, nem teljesítette az e rendelet 6. cikke (2) bekezdése a) pontjából eredő, illetve az e rendeletnek 2000. május 31-i hatállyal helyébe lépő, a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló 1150/2000 rendeletből, különösen ennek 6. cikke (3) bekezdése a) pontjából eredő kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 155., 1. o.

⁽²⁾ HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.

Cour d'appel de Liège (Belgique) által 2007. június 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – État belge kontra Truck Center SA

(C-282/07. sz. ügy)

(2007/C 199/33)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel de Liège.

Az alapeljárás felei

Felperes: État belge

Alperes: Truck Center SA.